

El MNAC reobre amb mil anys d'art

El Museu Nacional d'Art de Catalunya esdevé, després d'una rehabilitació de 18 anys, la primera pinacoteca de Catalunya i una de les més importants d'Europa: s'hi encabeix gairebé tot, des dels murals romànics del Pirineu fins a les escultures de Pau Gargallo i Juli González, passant per obres de Rubens i Ticià.

Entre la mirada plana i amenaçadora del Pantocràtor de Sant Climent de Taüll i *La catedral dels pobres* de Joaquim Mir han passat gairebé mil anys i desenes d'estils i concepcions artístiques. Totes elles es poden ja admirar al rehabilitat i ampliat Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) que acaba d'obrir les portes, després de divuit anys de feina. El Palau Nacional de Montjuïc acull, com sempre, les col·leccions de romànic i gòtic català, però ara, a més, conté les joies del modernisme que hi havia al Museu d'Art Modern de la Ciutadella i tres col·leccions privades, la Cambó –amb obres, sobretot, dels mestres italians de la pintura–, la Thyssen-Bornemisza –que s'ha pogut veure al Palau de Pedralbes– i la Carmen Cervera –amb una vintena d'obres d'artistes catalans del XIX i el XX. Això vol dir que l'art català més universal de la història es pot veure, en aquest MNAC, al costat d'obres cabdals de la història universal de l'art. La col·lecció Cambó, per exemple, inclou mestres de l'art italià, com Sebastiano del Piombo, Tiepolo o Ticià, i també obres de Goya, Lucas Cranach i Rubens. Algunes obres d'aquest mestre de l'escola flamenca es poden veure també en les sales de la

El Museu Nacional d'Art de Catalunya ja és obert. Es troba dins del Palau Nacional de Montjuïc, rehabilitat amb cura per l'arquitecta italiana Gae Aulenti.

col·lecció Thyssen-Bornemisza. Les aportacions privades trenquen l'ordre cronològic que segueix, en línies generals, el nou MNAC, i presenten, concentrades, una selecció d'obres d'aquí i

d'allà. La Thyssen reuneix, sobretot, obres del gòtic al rococó, entre les quals hi ha la *Mare de Déu de la Humilitat* de Fra Angelico, retrats de Ticià i Hans Mielich i una visió de Canaletto sobre Venècia.

Del segle d'or espanyol hi ha una petita mostra amb algunes obres de Velázquez, Zurbarán i Ribera i, del XIX, destaca la sala dedicada a Fortuny i la seva *Batalla de Tetuán*, de dimensions èpiques.

El MNAC no podia ignorar el modernisme, el corrent que va arrelar i fructificar de manera singularment reeixida al Principat. Entre la col·lecció del Museu d'Art Modern de la Ciutadella i diverses obres de la col·lecció Carmen Cervera, al Palau Nacional s'hi poden veure les millors pintures de Santiago Rusinol, Ramon Casas, Isidre Nonell i Joaquim Mir i els mobles d'Antoni Gaudí, Puig i Cadafalch o Joan Busquets.

El MNAC evita robar espai als museus monogràficament dedicats a Picasso, Dalí i Miró. No hi ha obres d'aquests pintors, però sí escultures d'altres artistes del segle XX com Pau Gargallo, Leandre Cristòfol o Juli González.

Alex Milian